in celesti faciat patria sublimari. Amē.

¶De eiusdē sanctissime ꝓgis nomiatiōe.

Sermo.iiij.

O Leū effusum

O nomē tuū. Cañ.j. Inq̃t gliosus sanctus Bernardinus in fmōe scdo de noie ꝓginis. Nō est facultatis humane dilectissimi frēs q̃ diu in hoc mortali corpe viuit: plene pertingere ad laudem gloriose ꝓginis mris dei q̃ oim hominū ⁊ voces excellit ⁊ supat intellectū. Quis enim mortaliū nisi diuino illustratus oraculo de vnica dei ⁊ hois genitrice quicq̃ modicū vel grande psumat edicere. imo non timeat hāc pollutis labijs nominare. quā pr̄ misericordiaꝝ ⁊ añ secula deus ꝓpetuā destinauit in ꝓginē dignissimā: Filiꝰ pelegit in matrē. spūsanctus noue gratie domiciliū pparauit: quibus laudibꝫ seruitus hominū reginā efferꝫ angelorꝫ: que pconia dilatet mortalis angustia vel officia subministret: cui celestia parēt ⁊ famulant obsequia: qui dignā honoribus plausus hoim ī terris accumulabit quā spirituū agmina beatorꝫ iugiter venerant in cel̄. Sed quia illā vt merē nō possumꝰ laudare saltem nomē eius extollere ꝓcuremus. Dec ille. De quo noie bñdicto q̃nq̃ alias cōsiderationes faciemus ꝓtemplādo eiusdē virginis q̃nq̃ ꝓgatiuas. ab vna litteraꝝ ipsius nominis incipiētes.

¶De ꝑma ꝑogatiua incipiēte ab M.s. q̃ ꝓgo Maria dr̄ manꝰ dei.

Z Maria manꝰ dei

Beata dei genitrix ꝓgo in sacra scp̄tura appellatur manus dei. De q̃ exponi potest illud Deut. xxxiij.c. Oms sancti in manu eius sunt. Et illud Job.xij. In cuiꝰ manu est anima oīs viuentis. Per istā manū deus nobis tribuit bona paradisi. iuxta illud ps.lxxiiij. Extēdit manum suā in retribuēdo. Per ipam etiā electo suo succurrit. Unde ī quit psalmista ps.lxxxviij. Manus mea auxiliabit ei. De qua etiam dicit ps.cviij. Sciant qr manꝰ tua hec. Et ps.xxiiij. In manu eius oīes fines ‿re. Et iō rogabat idē ꝓpheta di. ps.cxviij. Fiat manus tua vt saluet me. Et ps.cxliij. ire rum dicebat. Emitte manū tuaz de alto ⁊c. Gras igit tibi ago dñe Jhū xpe qr posuisti sup me manū tuā. ps.cxxxvij. De qua dicit ps.cxliij. Aperis tu manū tuā: ⁊ imples oē animal bñdictōe. Spero aūt q̃ ad regnum celeste me perducet. iuxta illud. ps.cxxxviij. Qm illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Dec est illa manus de qua exponi potest illud Sap.iij. Justorꝫ anime in manu dei sunt. Ista est illa manus dei fortissima q̃ dēmones ꝓstrauit. ꝓpter quod oīes angeli eam bñdixerunt. iuxta illud Sap.x. Victricē manū tuā laudauerūt pariter. Dec̄ manꝰ dei que ꝓtegit vnūquēq̃ deuotuz. Cui inquit dñs Isa.lj. Sub vmbra manꝰ mee ꝓtexi te. De q̃ etiā scriptuz est eiusdem li.l.c. Nō est abbreuiata manus dñi. s. ad subueniendum nobis. Immo de ipsa dici potest illud Isa.v. Et adhuc manus eiꝰ extenta. Et ideo dr̄ Cañ.v. Manus eiꝰ tornatiles aureē plene iacinctis. ¶Primo eni beata virgo dr̄ manus. qr sicut in manu sunt q̃nq̃ dissiciones digitorꝫ. sic i ipa sunt q̃nq̃ effectꝰ grārum. Primus nāq̃ digitus manꝰ dr̄ pollex a pollendo. eo q̃ p̄ ceteris pollet virtute ⁊ potestate. Secdus dr̄ index. qr p ipm omia indicamus. insti. de publi. iudi. ℣. fi. vbi glo. Tertius dr̄ medius. qr est medꝰ hincinde. Quartus dr̄ medicinalis. quia eo a medicis certa colligera colligunt. Quintus dr̄ auriculans qr p eum aures scalpimus. vt dic̄ Isidorus in lib. ethym. Beata igit̄ Maria est nobis tāq̃ pollex. qr potēter nos in ciuitatē celestē introducit. Est tanq̃ index. quia sapiēt̄ viam que ducit ad patriā supnā nob ostēdit. ⁊ p illā nos deducit. iuxta illud Prouer.iij. Ducā te p semitas equitatis ⁊c. Est tāq̃ digitus medꝰ. qr tāq̃ mediatrix nos deo recōciliat. iuxta illud Eccl.xxvj. Mulier fortis oblectat virū suū. ipa eni virum suū oblectat qñ eius inimicos ad pacē cū eo reducit. Est etiā tanq̃ digitus medicinalis: qñ vulnera peccatorꝫ nostrorꝫ sanat. iuxta illd Eccl. xliij Medicina oīm i festinatiōe nebule. i. festina subuctiōe Marie. que dr̄ nebula. qr fuit a terrenis subleuata. Est quoq̃ tanq̃ digitꝰ auricularis. qr aurē nostri cordis aperit vt ꝓba dei audiamus: dicēs illō Eccl. xxxix. Ob audite me diuini fructus. Et etiā Eccl. xliij q̃ audit me nō cōfundet. ¶Secdo ista manꝰ fuit tornatilis. Clas aūt tornatile ḥz rotunditate ⁊ mobilitatē atq̃ velocitatē q̃ causat ex ipa rotūditate. Clas eni q̃drū ad mouendū ē tardū. ḥz res rotūda ad mouēdū ē apta ⁊ velox. sic ⁊ manꝰ bte ꝓgis leui motu ad nobis succurrēdū se erigit. Uñ de ipa dici pōt illud Sap.vj. poccupat q̃ se ꝓcupiscūt vt eis se pōr ostendat. De illa q̃q̃ dici potest illud Sap.vij. oibꝫ mobilibꝫ mobilior ē. Ipa q̃ḥ btā ꝓgo dicere pōt illud Isa.lxv. Anq̃ clamēt ego exaudiā. ⁊ adhuc illis loq̃ntibꝫ ego

Maria ꝑ digitos manꝰ significat

Z Manꝰ tornatilis

Sermo.IIII. De nominatiõe Marie

B audiã. ¶ Tertio ista man⁹ fuit aurea. Aurũ
Man⁹ aurea ei est pulcr z clar. sic z ipa fuit pulcra ĩ mẽte
p puritatẽ. z clara ĩ ꝓuersatiõe p honestatẽ z
castitatẽ. Jõ ꝛ ipa põt dici illud Sap. iiij.
O q̃ pulcra est casta generatio cuꝫ claritate
L ¶ Quarto ista man⁹ fuit iacinctina. Assilat
aũt btã ÿgo iacincto rõe nois: color⁹ z ÿtut⁹.
Prio rõe nois. qꝛ iacinct⁹ dꝛ q̃dã flos colorẽ
hñs purpureũ. Dꝛ etiã ẽ lapis p̃ciosus. Fu
it etiã nomẽ cuiusdã pueri formosi. q̃ inter il
los flores mortu⁹ ẽ inuẽt⁹. z ab ei⁹ noie flores
illi vocati sunt iacincti ꝓ̃m fabulas poetarũ
marie Ouid̃. .i li. x. methamor. fabula. vij.
Vñ ÿsus. Flos ẽ iacinct⁹: lapis ẽ iacinctus:
hõꝫ. Cũ sit vterq̃ bon⁹: melioꝛ tñ ẽ virtutꝫ.
Per qd̃ dat̃ intelligi q̃ ipsa ÿgo fuit tanq̃
flos. i. florida p ÿtutũ amenitatẽ. Vñ canit
eccl̃ia. Sic dies verni circũdabãt eaꝫ flores
rosaꝫ z lilia ꝓ alliũ. Jpa q̃ꝫ fuit sic lapis p̃
ciosus ꝓ ꝛ̃ z ꝓximi charitatẽ. De q̃ Isaie
xxviij. dꝛ. Pona ĩ syon. i. ĩ eccl̃ia militãte la
pidẽ p̃ciosum. i. beatã ÿginẽ. De ꝗ lapide p̃
cioso inq̃t Aug. i li. ꝛ̃ doctria xp̃iana. Si pi
ger es ad pscrutãdũ thesauꝫ ꝛ̃. nõ sis piger
vnã margaritã ferre ꝗ lingua. z q̃ vis secur⁹
ambula. Jpa q̃ꝫ fuit sic vir fortis p ꝓstanti
am z magnanimitatẽ. Vñ ꝛ ipa dꝛ Proũ.
vlt. Accinxit fortitudine lũbos suos. roborã
uit brachiũ suũ. Scdo dꝛ iacinct⁹ rõe color⁹.
Nã sic dic Isid̃. vbi. s. Jacinct⁹ nõ hꝫ colo
rem nimis claꝫ nec nimis obscuꝫ: sꝫ er vtro
q̃ ꝓpatũ. Cũ igit ꝛ̃ habeat infinitam clarita
tem. hõ ÿo respectu ꝛ̃ q̃ndã obscuritatẽ. bea
ta ÿgo ĩ medio ꝓstituta nec fuit clara sic di
uina natura. nec obscura sic hũana. z fuit q̃
dẽ minoꝛ q̃ꝫ diuia. z maioꝛ q̃ꝫ angelica z hu
mana. iõ assilat lune. Cañ. vj. Sic enĩ clari
tas lune ẽ minoꝛ q̃ꝫ claritas solis: sꝫ maioꝛ q̃ꝫ
claritas stellaꝫ. sic claritas b. ÿgis est minoꝛ
claritate ꝛ̃. z maioꝛ claritate sctõꝫ z angelo
rum. Tertio dꝛ iacinct⁹ rõne ÿtutis. Ut enĩ
dꝛ in libro ꝛ̃ ꝓprietatib⁹ reꝫ. iacinct⁹ hꝫ coꝛ
ꝓfortare. tristiciã expellere. z inimicos tu
tũ seruare. Hic ipa ꝓfortat coꝛ dãs cibũ gre
tiꝫ illud Eccl̃i. xv. Cibauit illũ pane vite z i
tellectus. Expellit etiã tristiciã dãs ei leticiã
iocũditatis interne. Vñ in eodẽ. c. dꝛ. Jocũ
ditatẽ z exultatõem thesaurizauit sup eum.
Custodit q̃ꝫ ab insidijs fraudis diabolice.
Vñ Sap̃. x. dꝛ. Custodiuit eũ ab inimicis
z a seductoribꝫ tutauit illũ.

¶ Desc̃da p̃ogatiua incipiẽte ab A. s. q̃
beata ÿgo dꝛ apis ꝛ̃.

D Apis ĩ sacra scp̃tura dꝛ btã ÿgo. q̃a
fuit breuis p humilitatẽ. volatilis
p supnoꝫ ꝓcẽplatõꝫ. mellificãs per
celestis fruct⁹ p ductõẽꝫ. De qua dꝛ
Eccl̃i. xj. Breuis in volatilib⁹ est apis. z initi
um dulcoꝛis habet fruct⁹ eius. De ista ape
dicit Amb. in lib. ꝛ̃ ÿginib⁹. Apis roꝛe pa
scitur. ꝓcubit⁹ nescit. mella cõponit. Hic bea
ta ÿgo roꝛe celesti. i. gr̃a spũssancti pasta fuit
ÿgo p̃mansit. z padisi dulcedinẽ generauit.
¶ Notandũ aũt q̃ apes (vt dꝛ in li. ꝛ̃ ꝓpꝛie.
reꝫ) quattuoꝛ diligũt. Primo aerẽ serenum
qꝛ tũc plꝛ̃ roꝛe inuenit̃. z tpe pluuioso a vo
latu impediunt̃. Scdo abundantiã florum
Tertio suauẽ sonũ. Nã sic dic Arist⁹. in li. ꝛ̃
aialib⁹. p cãtilenas z sonũ suauẽ attrahunt̃.
Quarto dulce vinũ. qꝛ ꝛficiẽte melle: dulci
vino pascunt̃. Ista aũt quattuoꝛ btã virgo
dilexit z in se habuit. Primo serenitatem in
terne ꝓscietie. iuxt illud p̃s. xliiij. Dis gl̃ia ei⁹
filie regis ab int⁹. Et ĩo serenissima appella
ri ꝛ̃bat: sicut solẽt appellari vxoꝛes impatoꝫ
l. j. C. nemi licere ĩ cõpatõe spẽꝫ. li. x. Super
omẽs enĩ serenitatẽ animi dilexit: que ÿbuꝫ
ꝛ̃ scribere ĩ carta vteri sui: z illud suauissimũ
carmẽ. s. Magnificat: dño ꝛ̃cãtare ꝛ̃bebat.
Sciebat enĩ qd̃ inq̃t Ouid⁹ in. j. de tristi.
Carmina prouenĩt animo ꝛ̃ducta sereno.
Itẽ nouerat q̃ vt dicit Boecius in. j. ꝛ̃ cõso
la. nubib⁹ atris ꝓdita nullũ fundere pñt sy
dera lumen. Quia igit̃ vt dꝛ in. c. de apibus
vij. q. j. Apes hñt vnũ regẽ cui⁹ ducatum se
quunt̃. Jdeo nos ꝛ̃bemus istã apẽ diuinam
tãq̃ reginã nr̃am ĩ omib⁹ imitari. licet enim
aliaꝫ apũ fera natura sit. §. apũ. insti. ꝛ̃ reꝫ
diui. z. l. naturalẽ. §. apũ. siue apiũ. ff. ꝛ̃ ac
qui. reꝫ do. Hec tñ apis celestis nõ est fera sꝫ
humanissima. q̃ nob̃ ondit viã oim bonoꝫ
moꝫ. z maꝫie ad serenitatẽ ꝓscietie z mundi
ciam cordis nos hortat̃. dicẽs illd̃ Prosperi
in lib. epigrã. Coꝛ mũdũ z sapiẽs ÿbo virtu
tis alatur. Et xp̃i ĩ nr̃o pectoꝛa regnet amoꝛ
Scdo hec apis diuia dilexit floꝛes ÿtutuꝫ
z ois gr̃e. vñ sequit̃. circũdata varietate. s. ÿ
tutũ. Tertio sonũ allocutõis diuine. ꝛ̃ quo
dꝛ ibidẽ. Audi filia z vide z inclina aurẽ tuaꝫ
z c̃. z Cañ. v. vox dilecti mei pulsant⁹ ap̃i mi
hi soꝛoꝛ mea z c̃. Quarto vinuꝫ iocũditatis
supne. iuxta illd̃ Cañ. vij. Guttur tuũ sic vi
nũ optimũ dignũ dilecto meo ad potãdum
labijsq̃ꝫ z dẽtib⁹ ei⁹ ad ruminãdũ. De his q̃t
tuoꝛ dꝛ Cañ. ij. En dilect⁹ me⁹ loq̃t mihi. ec
ce diuia locutõ. Surge. p̃era amica mea et
veni. Jã enĩ hyems trãsijt. iber abijt z recessit

Apes q̃t tuoꝛ diligunt

Impera triꝫ serenissima

ecce serenitas pscie. ⁊ sbdit. flores apparuerūt
i terra nra. ecce diuisitas ⁊tutū ⁊ gre. sequitur
vinee floretes dederūt odorē suū. ecce vinū io/
cūditatis supne. Tūc ei aia b. ⁊gis dedit odo
rētāqz flores vinea. qn repleta supna iocun/
ditate exultauit i deo salutari suo. vt ipa inqt
Lu. j. De ista igit ape diuia possum⁹ dicere il
lud qd ait Urban⁹ papa loqns de de btā ce
cilia: dicēdo. Maria famula tua dne quasi
apis tibi argumētosa deseruit.

¶ De tertia progatiua ⁊gis incipiēte ab
R. s. q btā ⁊go fuit regla oim viuētiū

Maria regla oiz

Per tertiā lram nois ⁊ginei q̄ est R.
significat q ipa mr dei fuit regla om
niū viuētiū. ⁊ ro sic inherendum est
regule iuris: sic bononiēses iherēt ca
rocio fm glo. in. l. ois bona diffinitio. ff. de re
gu. iu. ita ⁊ btē ⁊ginī ē insistēdū ⁊ adherēdū
Unde qlibet ueuot⁹ dz illi dicere illud. ps. lxij.
Adhesit aia mea post te. Jpa enī ⁊go sctissi
ma suis exēplis totū mūdū in viā salutis illu
miauit. atqz omibz hoibz normā viuēdi de/
dit. Unde canit eccia i officio natiuitatis eiusdē
de ipa ⁊gie di. Cui⁹ vita iclita cūctas illustrat
ecclias. Et Amb. inqt in li. de ⁊ginibz. Na/
tetis i ea exēpla, pbitatis: vt sciatis qd eligere ⁊
qd reprobare debeatis. Cū igit sit triplex stat⁹
in ecclia militāte. s. ⁊ginū. pnugatorz. ⁊ vidu
arū. ipa i omī statu se repit vt oibz regla dare
ret. Primo ⁊ginibz manēs ⁊go añ partū. i
ptu ⁊ post ptū. dedēs ⁊gies suo exēplo suā do
mino ⁊gitatē dedicare. Deinde spūsetō edo/
cta añ pceptū filij desposari acceuit Joseph
antiq̄ paupi ⁊ carpētario fm Chry. cū ipa es
set de stirpe regali iuuēcla pulcerrima ⁊ no/
bilissima non dedignās illū accipe: sz eū i re/
uerētia hns. Unde cū filiū iuenit i tēplo ait: vt
hī Lu. q. Pī tu⁹ ⁊ ego dolētes qreba m⁹ te. p
ponēs spōsum sibi. i q̄ regla dedit pnugatis
vt discāt vrores sbdite ee virīs. ⁊ ñ dedignari
si sīt paupes ⁊ vil pditōnis. Uidua q̄z facta
est morte spōsi: nō aliū spōsum duxit: licz nō
pbibeat scōm mrimoniū post mortē pmi vi
ri. c. de⁹. ⁊. c. aperiāt. xxxj. q. j. Stat⁹ tñ vidua
lis post pmū mrimoniū magis collaudat ⁊
maiorīs ē meriti. c. nupriarz. xxvij. q. j. ⁊. H. cū
igit. i auct. de nō eligē. se. nu. Exercitiū aūt vi/
duarz ē ieiunijs ⁊ vigilijs ac orōibz intendere
Nā (vt ait apls. j. ad Thi. v.) vidua i deli/
cijs viuēs mortua ē. Btā aūt ⁊go (vt ait am
bro. i li. de ⁊gibz) h̄ faciebat de domo ñ exiens
nisi cū ad tēplū accederet ad orādū. vel cum
seqreē ei⁹ filiū audiēdo ei⁹ pdicatōz ⁊ miracu
la iruēdo cū maxia cordis iocūditate. Et ro

illi dicere possum⁹ illō qd hī i corona nra b.
⁊gis. s. O dolce matre qzto era il ⁊tento che
tu sentiui qn Giouāne e Petro. E lialtri de/
ci del suo bel ⁊uēto. Uede ui p le cito andarli
dreto. Cō li q̄li tul segui tasti p trei āni Per
odir di sua bocha il scō metro.

¶ De q̄rta progatiua b. ⁊ginis incipiēte
ab J. s. q b. ⁊go dz Idria dei.

Licet aliq̄ dixerint q p q̄rtam lram ⁊ginei nois significat q btā virgo
est iaculū inimicorz nostrorz. i. demo
num. tñ qz sup̄ sepius declarauim⁹:
⁊ etiā infra dicemus quō btā virgo debellat
dēmones ⁊ eorz potentiā cōterit. ad pñs dice
mus q p J. significat q est idria dei. Quāuis
enim idria dicat vas aquaticū. tamē ad tria
officia iuenit deputatū. Primo idria deputa
tur ad aquā hauriendā. Unde Gen. xxiiij.
dz q cū nuncius Abrae dixisset ad Rebeccā
Da mihi paululū bibere. Illa festinās depo
suit idriā de humero ⁊ dixit. Et tu bibe. ⁊ ca/
melis tuis potū tribuā. Scōm aūt expositi
onē Bern. nūcius ille quē misit Abraā vt fi
lio suo vrorē q̄rerer. significat angelū gabrie
lem. quē deus pr̄ misit ad Mariam vt ipaz
filio suo in vrorē accipet. Per Rebeccā igit
significatur Maria. cui⁹ idria. i. anima fuit
plēa aq̄. i. grā. In hac igit idria bibit ille nū
cius Abrae. biberūt ⁊ cameli. In hac etiam
idria bibit architriclin⁹. vt habetur Joh. ij.
Per nūciū igit Abrae vt dictū est significat
angelus. Angeli enī i idria Marie biberūt.
qz in ei⁹ ⁊ginitate delectati sunt. Semp enī
est angel' cognata ⁊gitas tē. vt ait Hiero. in
fmone assumptōis. Biberūt quoqz cameli i
hac idria. i. penitētes. qz sic cameli dum gra/
uia pōdera suscipiūt se hūiliando genua fle
ctūt. sic veri penitētes graue pniam humilit
⁊ libēter portāt. Isti ergo in idria Marie bi
bunt: cuz de ei⁹ mificordia ⁊ pietate delectant
Unde Bern. in q̄dā fmōe ait. Nos quidem
tui seruuli tibi pgaudem⁹ in ⁊tutibz cereris.
nā laudam⁹ ⁊ginitatē. miramur humilitatē
sed miscdia miseris sapit dulci⁹. hāc ample
ctimur chari⁹. recordamur sepi⁹: ⁊ crebrius
inuocam⁹. Bibit q̄z i hac idria architriclin⁹
. i. de⁹ trin⁹ delectat⁹ i ei⁹ hūilitate. Unde Bern.
i q̄dā fmōe ait. Supbiā Eue de⁹ despexit: sz
hūilitatē ⁊ despectōz marie respexit. hūilēre/
munerās ⁊ hūiliatā exaltās. In vtroqz ḡse
a deo respectā ee testat. qm apd deū ei⁹ hūili/
tas ē accepta. ⁊ apd hoies ei⁹ hūiliatio ē ⁊ glā
cōmutata. sz dz q ille idrie d q̄bz bibit archi
triclin⁹ capiebāt single metretas binas l'tra-

Maria idria dei

nas. Idria enĩ Marie capiebat binas metretas.q; geminã dilectõ;.s.dei ;primi ;tiebat.vel duo testamẽta q̃ cognitõ; ;sciam habebat. Capiebat q̃; tres metretas.q; ĩ eius vtero fuit ꝓps.i q̃ fuerunt tres metrete.i.tres
S sbe.s.caro.aia ;diuinitas. ¶ Scdo idria ꝓputata ẽ ad ;seruãdã farinã. Unde.iij. Re.xvij. dirit vidua. Dixit dñs q; nõ habeo panem nisi q̃tũ pugill; pr cape farine ĩ idria. ;paululũ olei ĩ lechito. Cui helyas ait. Fac mihi de ipa farinula sbcinericiũ panẽ puulũ ;affer ad me. Hec aũt dicit dñs. Idria farine ñ deficiet nec lechit; olei minuet. De ista igit idria iussit helyas fieri panẽ sbcinericiũ puulũ. q; de ei; purissima carne ꝓcepit de; generari filium suũ q̃ fuit panis sbcinerici; ꝓpe mortalitatẽ. Jõ ĩ figura d;.iiij. Re.xix. Ecce ad caput ei; sbcinerici; panis. Caput xpi est deus Tũc ãt ad caput suũ de; panẽ sbcinericiũ posuit.qñ naturã nrã mortalẽ sue diuinitati vniuit. Fuit etiã iste panis puul; rõe mate hũilitat;. Unde Isa.ix.d;. Paruul; nat; ẽ nobis. Et bñ ;iũxit helyas oleũ cuꝫ farina di. Idria farine nõ deficiet nec lechit; olei minuetur.q; sic Maria habuit ꝓpetuã ꝑgitatem q̃ p cando;ẽ farine designat.sic ;indeficiẽtem pietatẽ q̃ p oleũ demõstrat. Unde ipa inq̃t Ec
D cli.xliiij.vsq; ad futuꝫ seclm ñ desinã. ¶ Tertio idria ẽ ꝓputata ad ;ꝓfuãda lumiaria. vñ d; Jud.vij. Cũq; p gideꝫ castroꝫ ĩ trib; personarẽt loc; ;idrias ;ꝓfregissent:tenuerẽt in sinistris mãib; lãpades.;dextr; sonãtes tubas. Ista idria ;seruãs lumia fuit ꝑgo Maria: in q̃ tria lumia ;ꝓfuata sẽ. Primũ lumẽ fuit ei; corp; ꝑgineũ. De cui; claritate d;. Eccli.xli iij. Vas admirabile op; excelsi.ĩ ;ꝓspectu eius q̃s poterit sustinere? Secdm fuit ei; aia luminosa.q̃ tota fuit diuie gre splẽdoribꝫ plena. Unde Isa.lviij.d;. btẽ virgini. Implebit dñs splẽdoribꝫ aiam tuã Tertiũ fuit splẽdo: meritoꝫ ei; ;opeꝫ. De q̃ Sap.iij.d;. Bonorũ laboꝫ gliosus ẽ fruct; Ista tñ tria lumia erãt ĩ illa idria occulta. ita vt possꝫ dici de ea illd Ezech.xxij. Solẽ nube regã. Nã ei; corp; ꝑgineũ fuit tectũ nube mortalitatis. ei; aia luminosa fuit occultata nube passibilitat; .eius merita gliosa ipa occultabat nube hũilitat;. Sꝫ qñ ista idria fuit fracta.i.ei; aia ĩ morte a corpe separata.tũc apparuerẽt illa lumina.et pot dici de ea qd scptũ ẽ.ij. Mach.j. Tunc sol refulsit q̃ pus erat sb nubilo.nam refulsit ei corp;.q; vestitũ fuit dote ĩmortalitat;.refulsit ei; aia.q; fuit vestita gl̃ia ipassibilitat; refulserẽt ei; merita q̃ mõ patẽt oib; p opa pietat;. Ipa ei est illa mlier de q̃ d; Apoc.xij.q; erat amicta sole ;luna sb pedib; ei;. Tũc ei ei; aia fuit vestita sole qñ vestita fuit ipassibilitate ;oĩmoda claritate. Tũc hũit luna; sb pedib; qñ oẽm mutabilitatẽ ;corruptibilitatẽ corpis sbiugauit. Dꝫ etiã stellas in capite.q; ei; ꝓtutes ;merita diffundũt ;choruscãt ĩ vniuerso orbe

¶ De q̃nta ꝓrogatiua ꝑgineĩ nois incipiẽte ab A.s.q; beata ꝑgo d; amigdalus ;arbor celestis.

B Eata ꝑgo in sacra scptura appellat amigdal; rõe arboris.flor; ;fruct; Primo rõne arboris. Ut enĩ inquit Isidor; in lib.ethym.xvij.qñ radix amigdali est amara dulcorat p surculũ arboris picee. Iste surcul; est dei verbũ.de q̃ Jac.j. d;.Suscipite insitũ verbũ. Istũ surculũ in corde habebat beata ꝑgo.de qua d; Luce.ij. Maria aũt cõseruabat omia ꝑba hec cõferens in corde suo. Et ideo ipa tota fuit dulcedine repleta. Hi enĩ ꝑbum dei mũdat ab amaritudine peti:iuxta illud Joh.iij. Vos mũdi estis ꝓpter ꝓmonẽ quẽ locut; sum vobis. Multo magis potuit dulcedine replere virginẽ benedictã mrem suã. ;eam ab omni amaritudine ꝓseruare.q; magis est facile ꝓseruare ne q̃d inducat q̃; inductum tollere l.patre furioso.ff. de his qui sunt sui vl alieiu.;.§.apũ.ĩ insti.fi.de rer di. Dicit q̃; Palladius ;Aristo.in li.de vege.;plãt;.q; amigdalus a sua amaritudine liberat p immissionẽ cunei in radicẽ. Iste cuneus est spũssanct; qui notã ois peti quã ex radice amara iudeorum cõtrahere poterat: ab ea elongauit et expulit. Phus quoq; vbi s.dicit.q; si amigdalus vetusta clauis pforet.emitter guttaꝫ gumi ;ampli; fructificabit.q; humor ĩ medulla impinguat. Per istud foramẽ intelligit occulta inspiratio dei.de qua ipa ꝑgo inquit Can.v. Dilect; me; misit manum suaꝫ p foramẽ.;veter me; intumuit ad tactũ ei;. q; btã ꝑgo ĩ bonis opib; p ;tactũ diuine in
K spiratiõis excreuit. ¶ Scdo btã virgo dicit amigdal; rõne floris. Sic ei amigdalus añ omes arbores flores ꝓducit. vt inq̃t Isido. vbi s.sic ;ipa añ omes mulieres votũ ꝑginitatis emisit.;post eã multe alie. De q̃bus d; ps.xliiij. Adducent regi ꝑgines post eaꝫ. Et ad hoc ꝓpositũ posset moralit exponi illud qd inquit Virgilius in buccolicis. Et nũc ois ager:nũc oĩs pturit arbos Nũc frondet silue:nũc formosissimus ann; ;c. Ex ipa aũt ꝑginitatis ꝓmissione ;votatõne secuta

J Maria amigdalus

est ꝓuersio gentiũ ⁊ reprobatio iudeoꝝ. de q̃
Eccs. vlt. dr. Florebit amigdalus ⁊ impin/
uabit locusta: ⁊ desiccabit caparis. Tunc enĩ
amigdalus floruit quãdo ꝗgo beata vtuz
ꝗginitatis emisit. ⁊ tũc locusta. i. gentilitas ĩ
stabilis ⁊ vaga spũsscti grã impinguata fu/
it. Caparis aũt. i. populꝰ iudeoꝝ in dissipa/
tionẽ fuit. Caparis enĩ est frutex spinosus su
per terrã extẽsus. vt dr in libro de ꝓprietatib
rerꝝ. ⁊ significat populũ iudaicũ duꝝ ⁊ rebel
L lem ⁊ terrenis adherentẽ. ¶ Tertio dr amig/
dalus rõne fructus. nam fructus eiꝰ sunt nu
ces longe. Dicit aũt Augꝰ. in ꝓmone de na/
tiuitate dñi. vbi loquit de virga Aaron que
ꝓtulit nuces. q̃ in nuce sunt tria. s. corium. te
In nuce sunt tria. sta. ⁊ nucleꝰ. Ut aũt supra diximꝰ ꝓtesecun
da huiꝰ opis. ꝓmone. iij. i exordio. ꝑ corium
siue corticẽ nucis significat xpi caro q̃ habu/
it asperitatẽ ⁊ amaritudinẽ passionis. per nu
cleum ꝗo eius diuinitas itelligit. que habet
dulcedinẽ ⁊ dedit illuminatõem. ꝑ testã aũt
que est firma ⁊ inter nucleũ ⁊ corium siue cor
ticẽ media significat eius aia que fuit firma
ꝓtra omnia aduersa. ⁊ que est media inter na
turã diuinã ⁊ carnẽ. quia mediãte aĩma xpi
diuinitas eius fuit carni vnita. Ipa igit vir
go bñdicta nõ solũ amigdalus: sz etiã arbor
celestis appellat q̃ ꝓtulit folia flores ⁊ fructꝰ
M ¶ De foliis aũt eiꝰ dr Apoc. vlt. Folia ꝗgis
ad sanitatẽ gẽtiũ. Ista ãt folia fuerẽt eiꝰ salu/
bria eloqa. Unũ foliũ valet ad sanitatẽ car
nalis ꝓcupiscẽtie: cũ dixit Lu. j. Quomodo
fiet istud qm̃ viz nõ cognosco? Aliud ad sa
nitatẽ supbie cũ ait vbi. s. Respexit hũilita/
tem ancille suc. Tertiũ ꝗo ad sanitatẽ auari
cie cũ dixit ibidẽ. Esurientes impleuit bonis
⁊c. Flores istiꝰ arborꝭ fuerẽt ꝗtutes excellẽtissi/
me q̃ fuerẽt in ea. de q̃bꝫ Cañ. ij. dr. Flores ap
paruerũt i terra nr̃a. i. i ꝗgie Maria. q̃ dicit
fra. iuꝝ illõ ps. apiat fra ⁊ germiet saluatorẽ
Istos flores odoriferos ꝗtutuz debẽt xpiani
q̃rere i hac humo. i. i hũili mre dei. iuꝝ illud
Virgilij vbi s. Qui legitꝭ flores ⁊ humi na/
scẽtia fragra. Si moraliꝰ exponat inumeris
eteni fragrãtissimis floribꝫ circũdata fuit et
fulcita brã ꝗgo q̃ dixit Cañ. ij. fulcite me flo
ribꝫ ⁊c. Fructꝰ ꝗo hꝰ arborꝭ fuerẽt opera eiꝰ de
q̃bꝫ Cañ. vij. dr. Videamꝰ si flores fructꝰ p
turiũt. Maximꝰ ãt fructꝰ hꝰ arborꝭ fuit ille
de q̃ dictũ fuit ipi ꝗgini Lu. j. Bñdictꝰ fru/
ctus vẽtris tui. Iste enĩ fructꝰ ꝗe fuit benedi
ctꝰ i odore. qz suauis ad adorãdũ. Unde Eccli
xxiiij. ipa ꝗgo inq̃t. Ego q̃si vitꝭ fructificaui
suauitatẽ odorꝭ. Fuit ec̃ venustꝰ ⁊ honorabilꝭ
ad ituẽdũ. Unde seq̃t. ⁊ flores mei fructꝰ hono
ris ⁊ honestatꝭ. Fuit ec̃ dulcꝭ ad gustãdũ. iõ
Cañ. ij. dr. Fructꝰ eiꝰ dulcꝭ gutturi meo. Unde
b. ꝗgie ꝗficata fuit illa poetica snia. Arbo
re de dulci dulcia poma cadũt. Et dñs nr̃ Je
sus xps fructꝰ fuit arborꝭ pulcerrie Leui. xxiij
de q̃ arbore dr oĩbꝫ deuotꝭ xpianis Ben. xxiij
Redescite sb arbore. O igit b. ꝗgo ꝑfecto tu
es arbor illa celestꝭ lignũ q̃z vite qd̃ de posuit
in medio padisi. vt figuratũ fuit Ben. ij. qd̃
affert. xij. fructꝰ ꝑ mẽses singulos. vt dr Apo
cal. vlt. Tu es illa arbor de q̃ dr Dan. iiij. Ec
ce arbor i medio tre. i. i medio oĩs create. cuiꝰ
altitudo nimia. qz incõphensibil est oĩ pure
creature. vt exponit s. Bernardinꝰ in quodã
ꝓmõe. Cuiꝰ ꝗgis excellẽtiã ꝓsideras idem s.
Bernardinꝰ inq̃t i ꝓmõe vltimo de noie eius
Oremꝰ igit dilectissimi frẽs dñam nr̃az ꝗgi
nẽ bñdictã. vt q̃ mr̃ meruit esse iudicꝭ seclorꝝ
ꝑ reatibꝫ nr̃is satisfaciat aduocata Quid ei
i cã põt eẽ ꝑiculi vbi cãs hoĩm illa ꝓrat q̃
hz vñ ꝓd dũ ꝑ filijs orare ꝑsumat: qz mr̃ ẽ
dei. Hz ⁊ ille vñ hoĩ clemẽt ignoscat: qz filꝰ
hois ẽ. Ambo certati causas miserãt humanas. Mr̃ excusando mortales ne pereãt. fili
us ignoscẽdo pctõribꝫ vt resurgãt. Omnes q̃
genitrici eiꝰ deuotissime supplicãtes vitã no/
strã emẽdemꝰ. ⁊ mores cõi voto. pari deside/
rio. ardẽti affectu postulãtes vt ecclia suã ex
altet. nr̃m misteriũ accepiet. patriã tueat ꝓ
tegat. fideles multiplicet. abigat hostes. do/
mesticos foueat. ⁊ oẽs q̃ triũphale nom̃ ihu
ac mr̃is eiꝰ marie inuocãt ⁊ adorãt: dirigat sp
⁊ ꝓfuet. q̃ cũ pze ⁊ spũsctõ i eternũ bñdicabil
laudabil ⁊ gloriosus viuit ⁊ regnat ꝑ infinita
secla seclorꝝ Amẽ.

¶ De eiusdẽ pijssime ꝗgis nominatione.

Sermo. v.

Qr q̃ris no/ N
men meũ qd̃ ẽ admirabile? Ge
nes. xxxij. ⁊ Jud. xiij. Inq̃t brũs
Bernardinꝰ in ꝓmõe. iij. de noie
ꝗgis. Testis ꝓscie est dñs. q̃ si q̃ celesti grã
largiẽte exterioribꝫ curis exemptꝰ: laudibus
ꝗgis valeo totꝰ vl ꝑ horã occupari: tãta mẽ
tis leticia saucior. tãtaq̃z interꝰ suauitate ꝑ
fundor. vt cũctis mũdi vanitatibꝫ ꝓcupi/
scẽtijs ꝓculcatꝭ: nil malũ aut apptã q̃z cum
ipo leticie spũ si dareẽt statim exilire ad dñm
añq̃z illud gaudij spiritalis curis iterꝝ redeũ
tibꝫ auferat. ⁊ stimulante memoria delictorꝝ
cithara ꝓuertat in luctũ. ⁊ iubilꝰ ꝓ dolori
lamentũ. Uide igitur quante sit felicitatis ⁊